

W celu udzielenia odpowiedzi na pytanie co oznacza „władza publiczna” w rozumieniu art. 45 WE z jednej strony należy odwołać się do sposobu rozumienia tego pojęcia w prawie krajowym. Czynności, które w jednym z państw członkowskich nie są traktowane jako związane z wykonywaniem władzy publicznej nie mogą być brane pod uwagę na potrzeby wyjątku, nawet wtedy, gdyby te same czynności były traktowane w innych państwach członkowskich jako związane z wykonywaniem władzy publicznej. Z drugiej strony dla wykładni pojęcia w rozumieniu art. 45 WE należy określić znaczenie i zakres pojęcia władzy publicznej w prawie wspólnotowym, przy czym jego znaczenie wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni Trybunału Sprawiedliwości. Okoliczność, że niemiecki ustawodawca i niemieckie sądy co do zasady postrzegają czynności notariusza jako udział w wykonywaniu władzy publicznej nie oznacza, że z tego tylko powodu czynności te mogą zgodnie z bardziej surową oceną w świetle prawa wspólnotowego zostać wyłączone z zakresu swobody przedsiębiorczości. Jako wyjątek od podstawowej swobody art. 45 ust. 1 WE należy bowiem interpretować wąsko.

Na obecnym stanie integracji znalezienie merytorycznego uzasadnienia dla wymogu obywatelstwa w związku z czynnościami notariuszy wiąże się ze znacznymi trudnościami. Żadna z tych czynności, nawet gdyby miała mieć charakter władczy, nie wymaga istnienia specjalnej więzi z państwem, która jest typowa dla obywatelstwa. Czynności te są równie mało związane z ryzykiem spowodowania konfliktów z mieszkańcami terytorium państwowego w drodze wykonywania uprawnień władczych i stosowania państwowych środków władczych.

Czynności przywołane przez Republikę Federalną Niemiec w uzasadnieniu wymogu obywatelstwa — sporządzanie dokumentów w związku z dokonywaniem czynności prawnych i zawieraniem umów, moc dowodowa takich dokumentów, sporządzanie klauzuli wykonalności, doradztwo prawne związane ze sporządzeniem tych dokumentów — nie są wystarczające dla uzasadnienia zastosowania art. 45 WE. O ile stanowią one w ogóle udział w wykonywaniu władzy publicznej, to następuje to jedynie w pośredni sposób. Wykonywania władzy publicznej nie należy ponadto mylić z czynnościami w interesie publicznym. Użyteczność publiczna nie należy koniecznie do domeny władzy publicznej; czynności, które służą dobru ogólnemu a nie interesowi jednostek nie są realizowane koniecznie w drodze delegowania władztwa publicznego. O ile zatem rzeczywiste wykonywanie władzy publicznej może zostać zastrzeżone na rzecz własnych obywateli, to wykonywanie pewnej określonej czynności w interesie ogólnym, jak na przykład prewencyjnej opieki prawnej, może zostać zagwarantowane również w ten sposób, że dostęp do zawodu oraz obowiązki zawodowe zostałyby poddane szczególnym uregulowaniom i szczególnej kontroli.

Komisja jest zatem zdania, że żadna z tych czynności, traktowanych osobno ani łącznie, które są powierzone notariuszom w Niemczech nie stanowi bezpośredniego i specyficznego udziału w wykonywaniu władzy publicznej w rozumieniu orzecznictwa.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 lutego 2008 r. — Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd przeciwko Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Sprawa C-58/08)

(2008/C 107/25)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd.

Strona pozwana: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Zainteresowane strony: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited

Interwenient: GSM Association

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 717/2007 ⁽¹⁾ jest nieważne w całości lub w części ze względu na to, że art. 95 WE stanowi niewłaściwą podstawę prawną?
- 2) Czy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 717/2007 [w związku z art. 2 ust. 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 3, w zakresie w jakim dotyczą one eurotaryfy] jest nieważny ze względu na to, że wprowadzenie ceny maksymalnej dla detalicznych opłat za roaming narusza zasadę proporcjonalności lub pomocniczości?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniające dyrektywę 2002/21/WE (Dz.U. 171, s. 32).